

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 110.

Fjerde Session.

35te Møde.

Lørdagen d. 9. December.

(Forts.)

Sjebhning (forts.): Naar vi altsaa, efter min Mening, have en skjellig Grund til at anerkjende, at der ligger, hvad man har kaldet en ydre tvingende Nødvendighed i vore Forhold, en Nødvendighed, som fremkommer deraf, at vi for at sikke os en taalelig Stilling og komme bort fra en ulykkelig Fortid, en Tid, som tyngede paa Landet i alle Retninger, maatte gjøre Tilbud som de her omtalte, og maatte være glade ved at kunne faae dem besvarede, som vi her have faaet dem besvarede ogsaa i Gjerningen, idet vi virkelig ere stillede paa et heldigere Standpunkt end forud — jeg siger, naar vi først have behørigt opfattet dette, saa synes mig, at Toldsagen ligger for os paa en klarere og simplere Maade, og saa falder ogsaa en heel Deel af det Spørgsmaal bort, og taber sin Betydning: om vi skulle først ordne Delene og dernæst det Hele, eller først det Hele og dernæst Delene? Vi skulle, mener jeg, gjøre begge Dele paa een gang og i en vis fornøftig Folgeorden. Vi have ordnet „det Hele“ paa det første Stadium; thi det Hele er aabenbart fremtraadt derved, at Monarchiet har en Regjering, som er istand til at regjere i Monarchiet. Jeg kan herved indlade mig paa at gjendrive eller benegte de anførte Beretninger om alvorlige og farlige Selskaber, som skulle findes i Holsteen; jeg er meget overbevist om, at der i Holsteen ere store Banffeligheder at overvinde; men jeg er fuldt saa vist overbevist om, at, skulle disse Banffeligheder overvindes, saa skeer det ikke derved, at vi svække, hvad vi have, den Statsmagt, som nu er tilstede, at vi berøve den sit Virkningsmiddel, at vi vække Tvivl, om den

er istand til at sætte Det igjennem, som skal kunne berolige Stemningen og ordne Forholdene. Vi have altsaa her en nødvendig Folgeorden; vi have først løst Problemet og skaffet os en Heelstat som Statsmagt; vi have allerede hos os selv en Forsatning, som, vi kunne gjerne sige det, næsten gaaer for vidt, giver for megen Magt, et Overskud af Magtsfylde for de Forhold, hvorunder vi bestude os; i Følelsen deraf skulle vi ikke gjøre Brug, eller især ikke Misbrug, af denne Magtsfylde (Hør!). Der skal, som en Forpligtelse i den ene Landsdeel, Holsteen, og som en fra alle Sider anerkjendt nyttig Ting i den anden Landsdeel, Slesvig, stables Institutioner, som tidligere have existeret, som have deres Berettigelse i vor hele politiske Udvikling, som faae én meget forandret, og i gavnlig Henseende forandret, Betydning derved, at de begge møde Regjeringsmagten ligeoverfor dem. Man taler her om, at de skulle faae en lovgivende Magt, men om de i deres egne indre Anliggender, som alene angaae dem selv, naar de først være bedre organiserede, naar de havde faaet en bedre Valgorden, fik en lovgivende Myndighed, skulle der deri være nogen Fare (Ja!)? Skulde det bringe nogen Adskillelse tilveie (Ja!)? Er der da Spørgsmaal om, at vi herfra skulle styre deres indre Anliggender, og er ikke Forsætningen her, at enhver af disse Dele skulde have Instituter, hvorved deres indre Udvikling blev dem sikret? (En Stemme: Ikke for det Første!). Det er det andet Stadium, om disse Institutioner skulle føres dertil, om de komme videre end til, med Undtagelse af det, som allerede tidligere var dem givet, at blive raadgivende — thi de havde i visse enkelte Punkter lovgivende Myndighed — det er Noget, jeg ikke veed; men selv om det blev ført dertil, saa havde det ingen Fare, saa-